

DIERENVOEDSELBANKEN

amen **Christel (61)** en **Jean-Pierre (65)**, die al anderhalf jaar naar Poezewoef gaan voor hun hond Kwibus. 'Het OCMW heeft ons naar Corry doorverwezen. We hebben Kwibus twee jaar geleden geadopteerd, maar zonder Poezewoef hadden we hem weer moeten wegdoen. En dat is ondenkbaar, want we zouden ons hondje niet meer kunnen missen. We eten nog liever zelf een boterham minder.'

'Voor ik Jean-Pierre tien jaar geleden leerde kennen, heeft hij een zwaar werkongeval gehad', verklaart Christel hun moeilijke financiële situatie. 'Daarbij is hij 'n deel van zijn geheugen verloren. Hij heeft meer dan een jaar in het ziekenhuis gelegen en sindsdien kan hij niet meer werken. Nu is Jean-Pierre met pensioen, maar financieel is 't heel moeilijk. Wij moeten met ons tweeën rondkomen met 120 euro per week. We wonen in een sociaal appartement en de verwarming is op elektriciteit. Sinds de energiecrisis betalen we voor dat laatste een maandelijks voorschot van meer dan 300 euro. Tel daarbij de huishuur van 600 euro en je weet dat we het niet breed hebben. Ook de stijging van de voedselprijzen voelen wij heel erg. Wij doen inmiddels zelf ook een beroep op de voedselbank, maar daar geraken we niet altijd omdat we soms geen geld hebben voor benzine. En als we er toch naartoe kunnen, zijn er heel vaak amper voorraden. Dat probleem is er bij de dierenvoedselbank niet. Kwibus krijgt bij elk bezoek sowieso twee kilo voeding, wat snoepjes en af en toe speelgoed, als dat er is. We moeten nog wel wat voeding bijkopen, maar dat is beperkt. Bovendien komt Poezewoef ook tussen

bij de dierenartskosten: als we op jaarlijkse controle moeten met Kwibus, betalen zij daar de helft van. Wij zijn zo blij met wat Corry allemaal doet. Echt, chapeau voor haar.'

DRIE HONDEN

Ook **Dubravka (57)** is dankbaar voor de hulp die ze van Poezewoef krijgt. 'Vijf jaar geleden heb ik op straat in Bosnië een hond met twee pups gevonden. Zij waren er vreselijk aan toe, dus heb ik ze mee naar België genomen',

POEZEWOEF-KLANT DUBRAVKA

'Ik heb geen man of kinderen, al mijn spaargeld gaat naar mijn dieren. Als zij morgen op straat moeten leven, dan ik ook'

vertelt ze. 'Ik heb ook nog vier katten geadopteerd, al woon ik in een kabouterhuisje. (lacht) Via iemand in de buurt kwam ik in contact met de dierenvoedselbank. In het begin haalde ik er ook voeding, maar die koop ik nu zelf via Zooplus, een Nederlandse site waar altijd veel kortingen zijn. Met de pakketjes van de

In hun garage zijn Corry en Frank de kerstpakketjes voor de bezoekers aan het voorbereiden.

Dubravka en haar drie honden London, Paris en hun moeder Malisa. Ze heeft ook nog vier katten. Dubravka is vooral dankbaar dat Poezewoef de helft van haar dierenartskosten betaalt.

dierenvoedselbank heb ik immers niet voldoende voor mijn drie grote honden.'

Vandaag doet Dubravka vooral een beroep op Poezewoef voor het jaarlijkse dierenartsbezoek. 'Het feit dat zij de helft van die factuur betalen, helpt mij enorm', zegt zij. 'Ik moet immers rondkomen met een werkloosheidsuitkering. Ik heb tinnitus met druk op mijn hersenen, waardoor ik niet meer kan werken. Maar ik weiger voorlopig op de ziekenkas te gaan staan. Ik hoop nog altijd ooit verder te kunnen met mijn leven. Ik ben bioloog van opleiding en ik wilde graag research met planten doen. Ik ben heel ac-

tief en ik wou zoveel bereiken, maar ik heb alles moeten stopzetten. Ik ben nu alleen nog vrijwilliger in een cultureel centrum. Een man of kinderen heb ik niet. Mijn dieren zijn mijn kinderen. Al mijn spaargeld is naar hen gegaan. Het heeft mij 'n fortuin gekost om mijn drie honden naar België te halen en in orde te zijn met al die papieren. Maar daar heb ik nog geen seconde spijt van gehad. Ik zou mijn leven voor mijn beestjes geven. Als zij morgen op straat moeten leven, dan ik ook.'

GEEN NIEUW DIER

Iedereen die 'n beroep doet op het OCMW, in schuldbe-

middeling zit, met pensioen is of alleenstaand met een invalideitsuitkering kan terecht bij Poezewoef. 'We hebben wel één gulden regel: mensen die bij ons komen, mogen geen nieuw dier in huis halen. Het is ook niet de bedoeling dat we zeven honden in één gezin gaan onderhouden', zegt Corry. 'De enige uitzondering die we maken, is wanneer een dier overlijdt. Zo hadden we onlangs een alleenstaande dame met een hondje. Toen dat doodging, heeft ze het geprobeerd zonder huisdier, maar daar leed ze zo hard onder dat we met haar naar het asiel zijn gegaan om een ander hondje te kiezen.'

Om de twee weken houdt Poezewoef een voedselbedeling, waarop elk dier een basispakket krijgt. Voor Corry is het een dagtaak om voldoende voeding te verzamelen. 'Ik doe niks anders dan bellen en mailen naar bedrijven met de vraag of ze ons willen steunen', zegt ze. 'Sommige winkels zetten grote bakken neer waar mensen hondenvoeding of -speeltjes in kunnen deponderen. Of we doen inzamelacties. En voor ons Caster-project (castratie-sterilisatie,

Mieke Van Camp en haar dochter Yanah van Hugs with Tails. Dankzij de vele donaties kunnen zij elke week een voedselbedeling houden.

nvdr) krijgen we steun van het district Wilrijk. Gelukkig hebben wij, in tegenstelling tot voedselbanken voor mensen, geen probleem om aan voldoende voeding te geraken. Maar we moeten er wel veel moeite en tijd in steken.'

IN TRANEN

Dat bevestigt **Mieke Van Camp (57)** uit Gent. Zij begon twee jaar geleden met haar dochter Yanah en een vriendin met dierenvoedselbank **Hugs with Tails**.

'We krijgen veel privédonaties van mensen wier dier overleden is of een ander dieet moet volgen, maar ook veel bedrijven weten ons in-tussen te vinden', zegt ze. 'Wij kunnen elke week een bedeling organiseren en die is altijd een groot succes. We hadden al langer plannen om met een dierenvoedselbank te starten, maar toen we tijdens de coronapandemie lazen hoeveel mensen financieel getroffen waren door de lockdown, zijn we halsoverkop gestart vanuit de garage van mijn dochter. En meteen bleek dat er echt wel nood was aan dit project: op amper twee weken hadden we een

MIKE (HUGS WITH TAILS)
'De schaamte is onmiskenbaar. Veel mensen komen hier in tranen aan. Voor hun gevoel komen ze 'schooien' en dat vinden ze verschrikkelijk'

honderdtal dieren ingeschreven. Vandaag komen zo'n 75 mensen regelmatig langs en werken we met elf vrijwilligers. Iedereen die naar de voedselbank voor mensen mag, kan ook bij ons terecht. Op dit moment zien we nog niet echt een stijging van het aantal aanvragen door de energiecrisis, maar die zit er de komende maanden zeker aan te komen. Mensen die al langer in armoede leven, krijgen een sociaal tarief, dus zij voelen die hoge prijzen niet zo. Maar de middenklasse voelt dat wél. Het is die groep die we straks verwachten.'

IN TRANEN

'Mensen met financiële problemen hoeven hun dier niet weg te doen, daarvoor zijn wij er net', aldus Mieke

nog. 'Maar wij horen natuurlijk schrijnende verhalen. Ik herinner me een gezin met drie kinderen en een paar honden. De vader was zelfstandig, maar hij kreeg een beroerte en kon niet meer werken. Dat gezin stond op eens op straat. We zien hier ook daklozen en mensen zonder papieren. En veel bejaarden. Eén probleem: onze leden moeten tot bij ons geraken. Met de huidige benzineprijzen is dat voor hen niet altijd mogelijk. En met het openbaar vervoer zijn sommigen anderhalf uur onderweg. Ook de drempel om naar ons toe te stappen, is hoog. De schaamte is onmiskenbaar. Soms schrijven ze zich na veel heen-en-weergemail in en komen ze hier in tranen aan. Voor hun gevoel komen ze 'schooien' en dat vinden de meeste mensen verschrikkelijk. Er zijn er heel veel die we na die eerste keer nooit meer terugzien omdat ze het gewoon niet over hun hart krijgen om hier aan te schuiven. Zo jammer.' ■

INFO

www.wilfreepoezewoef.com en www.hugswithtails.be